

عنوان مقاله:

بررسی ریخت زمین ساخت بخش میانی سامانه گسل کویر بزرگ (از شادمهر تا علی آباد):

محل انتشار:

نخستین همایش ملی بررسی دستاوردهای پژوهشگران علوم زمین ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمود الماسیان - دکترای تخصصی تکتونیک و استادیار گروه زمین شناسی دانشگاه علوم پایه واح

شیوا یزدان بخش - دانشجوی کارشناسی ارشد تکتونیک، دانشگاه علوم پایه واحد تهران شمال

ماهیار سلطانی - کارشناس ارشد پترولوژی و عضو هیئت علمی مرکز IT دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

گسل کویر بزرگ با درازای نزدیک به 600 کیلومتر به عنوان گسلی راستالغز چپ بر همراه با مولفه شیب لغز معکوس شناخته می شود. سامانه گسل درونه به عنوان یک گسل تراگذر مرزی (Boundary transform fault)، مرز بلوک های ساختاری کوههای خاور ایران، بلوک لوت و بلوک یزد را با پهنه مرکزی ایران تشکیل م ی دهد. علم نوپای مورفوتکتونیک به اثرات ناشی از حرکات تکتونیکی در جوان ترین بازه زمانی (کواترنر) می پردازد. در میان روش های مختلف برای مطالعه حرکات زمین ساختی فعال، بررسی های ریخت زمین ساختی نقش بسیار مهمی را ایفا می کنند. در واقع عوارض جوان، مانند جا به جایی مخروط افکنه ها، بریده شده و تغییر مسیر رودخانه ها و جا به جایی نهشته های کواترنر توسط گسل، شواهد و مدارک خوبی برای اثبات وجود این نوع حرکات می باشند. به غیر از شاخص های کیفی نام برده در سه منطقه شاد مهر، مخروط افکنه اوچ پلنگ و طاقدیس کوه تیغ احمد، شاخص های کمی مانند تاثیر زمین ساخت بر نیمرخ طولی رودخانه شش تراز، بررسی شاخص گرادیان رودخانه (SL)، و سینوسیته جبهه کوهستان (Smf) به عنوان ابزاری مناسبی برای شناسایی مناطق با پتانسیل فعالیت زمین ساختی مورد استفاده قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87912>

